

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยในปัจจุบัน ได้มีการกระจายความเจริญไปทุก ๆ ด้าน ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม นอกจากนี้ ยังมีการส่งเสริมการลงทุน การจัดสรรสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการสาธารณสุขไปทุกชั้นพื้นฐานต่าง ๆ เพื่อบริการให้แก่ประชาชน ในการพัฒนาประเทศไม่ว่าจะเป็นด้านใดก็ตาม สิ่งที่จะขาดไม่ได้ก็คือเงินทุนที่จะนำมาเป็นค่าใช้จ่ายหรือที่เราเรียกว่างบประมาณของประเทศนั่นเอง

ในสภาวะเศรษฐกิจปัจจุบัน ซึ่งมีปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำ รัฐบาลต้องการรายได้เข้ารัฐเพื่อนำมาใช้ในการจัดสรรงบประมาณในการดูแล ส่งเสริม พัฒนากิจการสาธารณสุขไปทุกและการบริการต่าง ๆ การจัดเก็บภาษีจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อบริหารจัดการประเทศ โดยงบประมาณแผ่นดินเกือบจะทั้งหมดนั้น จะได้มาจากภาษีอากรที่รัฐบาลได้จัดเก็บมาจากผู้มีหน้าที่ต้องเสียภาษีอากรตามที่กฎหมายกำหนด ไม่ว่าจะเป็นภาษี ทางตรง เช่น ภาษีเงินได้ หรือภาษีทางอ้อม เช่น ภาษีมูลค่าเพิ่ม เป็นต้น ดังนั้นหากประเทศใดมีระบบการจัดเก็บภาษีที่ดี ก็จะทำให้รัฐมีงบประมาณในการใช้จ่ายเพื่อพัฒนาประเทศเป็นจำนวนมากตามไปด้วย ภาษีอากรเป็นแหล่งที่มาหรือรายได้หลักของรัฐ เพื่อนำไปใช้ในการบริหารงาน เพื่อการพัฒนาประเทศทั้งในด้านเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม การภาษีอากรจึงเป็นกลไกสำคัญและมีบทบาทก่อให้เกิดการพัฒนาประเทศ รัฐจึงมีความจำเป็นในการที่จะต้องจัดเก็บภาษีอากรจากประชาชนเพื่อให้บรรลุตามความประสงค์ ซึ่งการที่รัฐจะจัดเก็บภาษีอากรให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้นั้น จะต้องอาศัยกลไกหรือปัจจัยทั้งด้านหลักการ นโยบายของภาษีอากรที่ดี ซึ่งจะต้องมองในแง่ของผู้จัดเก็บภาษีอากรและผู้มีหน้าที่ชำระค่าภาษีอากร โดยจะต้องอาศัย กฎหมายที่เป็นเครื่องมือในการบังคับ ซึ่งการบังคับใช้กฎหมายนั้นเป็นเรื่องยากอย่างยิ่งและถือเป็นมิติที่สามของกฎหมาย (อมร จันทรสมบูรณ์, 2533, หน้า 11)

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 หมวด 4 หน้าที่ของชนชาวไทย มาตรา 73 ระบุว่า “บุคคลมีหน้าที่รับราชการทหาร ช่วยเหลือในการป้องกันและบรรเทาภัยพิบัติ สาธารณะ เสียภาษีอากร ช่วยเหลือราชการ รับการศึกษา อบรม พักผ่อน ปกป้อง และสืบสาน ศิลปวัฒนธรรมของชาติและภูมิปัญญาท้องถิ่น และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ ” (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550) ดังที่กล่าวมาแล้วว่า ภาษีถือว่าเป็นรายได้ที่สำคัญที่สุดของรัฐบาล สิ่งที่เป็นเงื่อนไขให้บุคคลต้องเสียภาษี เรียกว่า ฐานภาษีหรือสิ่งที่รองรับอัตราภาษี ฐานภาษีในการจัดเก็บที่สำคัญได้แก่ 1) ฐานเงินได้ 2) ฐานทรัพย์สิน 3) ฐานการบริโภค

ในการจัดเก็บภาษี หลักของการจัดเก็บภาษีที่ดีจะต้องมีความเป็นธรรม มีความแน่นอน มีความเป็นกลาง อำนวยรา ยได้ มีความยืดหยุ่น และมีประสิทธิภาพในการจัดเก็บ รวมทั้งจะต้องมีลักษณะของกระบวนการที่ง่าย ไม่ซับซ้อน สะดวกทั้งเจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้มีหน้าที่ต้องเสียภาษี อย่างไรก็ตามระบบภาษีอากรที่ดีนั้นนอกจากจะมีระบบการจัดเก็บภาษีที่ดีแล้ว ยังต้องประกอบด้วยปัจจัยอื่น ๆ อีกไม่ว่าจะเป็นการบริหารงาน กฎหมาย ระเบียบหรือวิธีปฏิบัติ หรือแม้กระทั่งนโยบายของการบริหารราชการส่วนกลางและการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งจะต้องดีและมีประสิทธิภาพด้วย

กระทรวงการคลัง โดยกรมสรรพากรทำหน้าที่ควบคุมการจัดเก็บภาษีให้เป็นไปตามบทบัญญัติของประมวล รัษฎากร โดยภาษีที่เก็บตามประมวลรัษฎากรนั้นได้มีการแบ่งประเภทตามหลักการผลกภาระภาษีออกเป็น 2 ประเภทคือ 1) ภาษีทางตรง หมายถึง ภาษีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียภาษีต้องแบกรับภาระภาษีไว้เอง ผู้มีหน้าที่ต้องเสียภาษีไม่สามารถผลกภาระให้ผู้อื่นได้หรือผลกภาระได้เพียงส่วนน้อย ตัวอย่างของภาษีทางตรง เช่น ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีผลได้ของทุน ภาษีทรัพย์สิน ภาษีมรดก ภาษีการให้ 2) ภาษีทางอ้อม หมายถึง ภาษีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียภาษีไม่จำเป็นต้องแบกรับภาระภาษีไว้เอง ผู้มีหน้าที่ต้องเสียภาษีสามารถผลกภาระภาษีไปให้ผู้บริโภคด้วยการจำหน่ายสินค้าหรือบริการในราคาที่สูงขึ้นได้ ตัวอย่างของภาษีทางอ้อม เช่น ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีสรรพสามิต ภาษีการนำเข้า ภาษีการส่งออก ภาษีสรรพสามิต (ดูลยลักษณ์ ตราชู-ธรรม, 2553, หน้า 8)

ทองคำเป็นทรัพย์สินที่มีค่าอยู่คู่กับมวลมนุษยชาติมาหลาย ยุคหลายสมัย ซึ่งเห็นได้จากการนำทองคำเป็นส่วนประกอบของวัตถุสิ่งของหรือสถาปัตยกรรมต่าง ๆ โดยเฉพาะการสร้างสถาปัตยกรรมและประติมากรรมชั้นสูง อาทิเช่น ทองคำเป็นส่วนประกอบหลักในการหล่อองค์พระพุทธรูป การตกแต่งภายในโบสถ์ รวมถึงเครื่องประดับต่าง ๆ ซึ่งสามารถบ่งบอกถึงฐานะ ความสำคัญและเกียรติยศของผู้ที่สวมใส่ได้ ทั้งนี้เนื่องจากทองคำนั้นมีคุณสมบัติที่โดดเด่น ดังที่สมาคมค้าทองคำได้ระบุไว้ 4 ประการ ดังนี้

1. ความมั่งคั่งมั่งน้าว สีสันที่สวยงามตามธรรมชาติผสานกับความมั่งน้าวก่อให้เกิดความงามอันเป็นอมตะทองคำสามารถเปลี่ยนเจดสีทอง โดยการนำทองคำไปผสมกับโลหะมีค่าอื่น ๆ ที่ช่วยเพิ่มความมั่งคั่งให้แก่ทองคำได้อีกทางหนึ่ง

2. ความคงทน ทองคำไม่ขึ้นสนิม ไม่หมอง และไม่ผุกร่อน แม้ว่ากาลเวลาจะผ่านไปนานเท่าไรก็ตาม

3. ความหายาก ทองคำเป็นแร่ที่หายาก กว่าจะได้ทองคำมาหนึ่งออนซ์ ต้องถลุงก้อนแร่ที่มีทองคำอยู่เป็นจำนวนหลายตันและต้องขุดเหมืองลึกลงไปหลายสิบลเมตรจึงทำให้มีค่าใช้จ่ายที่สูง เป็นสาเหตุให้ทองคำมีราคาแพงตามต้นทุนในการผลิต

4. การนำกลับไปใช้ประโยชน์ ทองคำเหมาะสมที่สุดต่อการนำมาทำเป็นเครื่องประดับ เพราะมีความเหนียวและอ่อนนุ่ม สามารถนำมาทำขึ้นรูปได้ ง่าย อีกทั้งยังสามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้โดยการทำให้บริสุทธิ์ ด้วยการหลอมได้อีกนับครั้งไม่ถ้วน

ทองคำนับว่าเป็นแร่โลหะเศรษฐกิจที่ บุคคลทั่วไปยังนิยมไม่เสื่อมคลาย ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่มีศักยภาพของแร่ทองคำสูง และมีประวัติ การพบและทำเหมืองแร่ทองคำมา ยาวนาน จากอดีตสู่ปัจจุบัน อีกทั้งทองคำนั้นยังเป็นที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในหลากหลายวงการ ธุรกิจ ไม่ว่าจะเป็นทางด้านอุตสาหกรรมเครื่องประดับอัญมณี อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ การคมนาคมและการสื่อสาร โทรคมนาคม ตลอดจน นวัตกรรมแพทย์และทันตกรรม กล่าวคือ ในวงการอุตสาหกรรมเครื่องประดับอัญมณี ทองคำเป็นโลหะที่ใช้ทำเป็นเครื่องประดับที่ได้รับความนิยมมากที่สุด โดยนำทองคำสร้างเป็นฐานเรือนรองรับอัญมณี ทั้งนี้ทองคำสามารถสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจได้ เนื่องจากทองคำมีประโยชน์ในฐานะเป็นโลหะสื่อกลางแห่งการแลกเปลี่ยนเงินตรา ทองคำถูกสำรองไว้เป็น ทุนสำรองเงินตราระหว่างประเทศเพราะทองคำมีมูลค่าในตัวเอง และเป็นเครื่องมือในการเก็งกำไรของตลาดการค้าในวงการอิเล็กทรอนิกส์ทองคำถูกนำมาเป็นส่วนประกอบในการประดิษฐ์วัตถุต่าง ๆ ที่มีความสำคัญ เช่น สวิตช์โทรศัพท์ที่ใช้เป็นแผงตัดเพื่อให้กระแสไฟฟ้าเดินได้สะดวก การใช้ลวดทองคำขนาดจิ๋วเชื่อมต่อวัสดุกึ่ง ตัวนำและทรานซิสเตอร์ การใช้ลวดทั้งสแตนเลสและโมลิบดีนัมเคลือบทองคำใช้ในอุตสาหกรรมหลอดสุญญากาศ การเคลือบผิวเสาอากาศด้วยทองคำเพื่อการสื่อสารระยะไกล การใช้ตาข่ายทองคำเพื่อป้องกันการรบกวนจากคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าในระบบการสื่อสารการบินพาณิชย์ การใช้อลูมิเนียมเคลือบทองในเครื่องถ่ายภาพเอกซเรย์เพื่อทำหน้าที่สะท้อนรังสีอินฟราเรดได้อย่างดีเลิศ การใช้โลหะทองคำเจือเงินและนิกเกิลประกอบผิวทองเหลืองสำหรับใช้ในปลั๊ก สปริงเลื่อนในลูกบิดเลือกเปลี่ยนช่องทีวีหรือแม้แต่แผงวงจรต่าง ๆ ก็มีทองคำเป็นตัวนำไฟฟ้า เมื่อสารในทองคำมีคุณสมบัติการสะท้อนรังสี

อินฟราเรดได้ดี ทองคำจึงถูกนำมาใช้ในวงการคมนาคมและการสื่อสารโทรคมนาคมโดยเป็นส่วนประกอบในการสร้างดาวเทียม ชุดอวกาศและยานอวกาศ ใบจักรกังหันในเครื่องบินไอพ่น ส่วนประกอบของเครื่องคอมพิวเตอร์ และในโลกยุคปัจจุบันการแพทย์สมัยใหม่ก็มีการทดลองให้ทองคำเพื่อการบำบัดรักษาโดยใช้ทองคำในการแผ่รังสี การสอดทองคำลงในกล้ามเนื้อเพื่อให้มีกำลังต่อสู้กับความเจ็บป่วย การแยกวิเคราะห์ปอดและตับ อีกทั้งในด้านทันตกรรมทองคำถูกนำมาใช้ในการอุดฟัน ครอบ ฟัน ฟันปลอม การจัดฟันและการตัดฟัน อีกด้วย

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าทองคำนั้นมีค่าและมีบทบาทสำคัญกับชีวิตของประชาชนมานาน เนื่องจากทองคำถือว่าเป็นส่วนประกอบหนึ่งของการดำเนินชีวิตและการบริหารและการพัฒนาประเทศ ขณะที่วัตถุดิบของชนิดอื่นอาจมีการเปลี่ยนแปลงค่าจากไม่มีค่าไปยังมีค่ามากที่สุด หรือจากที่เคยมีค่ามากมหาศาลก็กลับกลายเป็นสิ่งที่ไร้ค่าและไม่มีความหมายใด ๆ อีกเลย แต่ทองคำก็ยังเป็นวัตถุดิบที่มีมูลค่าในตัวตลอดทุกยุคทุกสมัย และมีบทบาทสำคัญกับทุกประเทศ โดยเฉพาะระบบเศรษฐกิจ และเมื่อทองคำนั้นเป็นวัตถุดิบที่มีค่าและมีบทบาทสำคัญเป็นอย่างมากต่อประเทศ จึงเป็นเหตุให้เกิดความนิยมในการสะสมและครอบครองทองคำ การซื้อขายทองคำจึงเกิดขึ้นอย่างแพร่หลาย ซึ่งส่งผลให้วัตถุดิบมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นจากมูลค่าแท้จริง อันนำไปสู่การเกิดส่วนต่างของราคาขายกับต้นทุน เพราะฉะนั้นการซื้อขายดังกล่าวจำเป็นต้องมีการชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม และเมื่อทองคำเป็นสัญลักษณ์ของความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ รูปแบบของการค้าทองคำจึงมีความแตกต่างไปจากการค้าแบบซื้อขายไปในรูปแบบอื่น ๆ และก่อให้เกิดปัญหาในการจัดเก็บภาษีกับธุรกิจการค้าทองคำ ทั้งนี้ผู้ศึกษาได้จำแนกปัญหาที่พบตามรูปแบบของการค้าทองคำ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

รูปแบบแรกเป็นการซื้อขายทองคำรูปพรรณแบบปกติ การซื้อขายในรูปแบบนี้จะมีแหล่งร้านค้าส่งหลัก เช่น ในเขตเยาวราช ส่งทองคำรูปพรรณหรือเครื่องประดับ จำพวก สร้อย แหวน กำไล ไปยังผู้ประกอบการรายย่อยต่าง ๆ โดยการจำหน่ายทองคำจำนวน 1 เส้นนั้น ผู้ประกอบการรายย่อยจะได้กำไรส่วนหนึ่งประมาณ 3 % ซึ่งถือว่ามีย่าน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคาร จึงทำให้เกิดความไม่คุ้มค่าในการลงทุน ดังนั้นผู้ประกอบการรายย่อยเหล่านั้นจึงกำหนดธรรมเนียมปฏิบัติ กล่าวคือ เมื่อผู้บริโภคซื้อทองคำ จำนวน 1 เส้น ผู้บริโภคจำเป็นต้องชำระราคาทองคำโดยรวม “ค่ากำเหน็จ” ด้วยแล้ว โดยปกติค่ากำเหน็จนั้นจะอยู่ที่เส้นละประมาณ 200-300 บาทต่อเส้นทองคำ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความยากง่ายในการออกแบบและประดิษฐ์ทวดลายของทองคำ

ผลของการคำนวณส่วนเกินในธุรกิจการค้าทองคำประเภทนี้ นำมาสู่ปัญหาในการจัดเก็บภาษีของหน่วยงานภาครัฐหรือกรมสรรพากร กล่าวคือ ปกติกรมสรรพากรจัดเก็บภาษีการค้าโดยให้ธุรกิจที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล ชำระภาษีโดยคำนวณจากใบกำกับภาษีซื้อเข้า หักกับใบกำกับภาษีขาย โดยที่นิติบุคคล ต้องนำส่งส่วนต่างของภาษีมูลค่าเพิ่มในทุกรอบภาษี แต่การคำนวณนี้ไม่สามารถนำมาใช้ได้กับการจัดเก็บภาษีในธุรกิจการค้าทองคำประเภทนี้ได้ เนื่องจากทองคำไม่มีใบกำกับภาษีซื้อเข้า ทองคำเป็นวัตถุที่มีคุณสมบัติสามารถนำมาทำขึ้นรูปได้ง่ายและสามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้โดยการ ทำให้บริสุทธิ์ด้วยวิธีการหลอมได้ใหม่ โดยในการประกอบทองคำหนึ่งเส้นนั้นอาจมีทั้งทองคำใหม่และทองคำเก่านำมาหลอมรวมกันได้ เมื่อไม่มีใบกำกับภาษีทองคำซื้อเข้า ก็ไม่สามารถเปิดใบกำกับภาษีขายได้ อีกทั้งค่ากำหนดก็ไม่มีการกำหนดกฎเกณฑ์ที่ชัดเจน จึงทำให้ไม่สามารถทราบต้นทุนที่แท้จริงของทองคำหนึ่งเส้นได้ ตลอดจนส่วนต่างของราคาที่ซื้อและราคาขายไป ดังนั้นกรมสรรพากรจึงกำหนดมาตรการในการจัดเก็บภาษีทองคำรูปพรรณ ซึ่งเรียกว่า ภพ .01.4 ระบุให้สมาคมทองคำออกประกาศราคาขายของทองคำรูปพรรณทุกวันเพื่อให้ผู้ประกอบการรายย่อยนำราคาขายหักกลับกับราคาที่สมาคมทองคำประกาศ จากนั้นนำส่วนต่างที่ได้ชำระเป็นภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 7 อย่างไรก็ตามการจัดเก็บภาษีก็ยังเกิดปัญหาความไม่ชัดเจนในการรายงานเครื่องมือในการจัดเก็บ ส่งผลให้กรมสรรพากรไม่สามารถจัดเก็บภาษีจากส่วนต่างนี้ได้

รูปแบบที่สองเป็นการรับจํานำช้ อนุรูปที่ฝ้ฝ้ฝ้ต่อพระราชบัญญัติ ติโรงรับจํานำ เนื่องจากร้านค้าทองคำในประเทศไทย ทยกลายเป็นโรงรับจํานำช้อนุรูปที่ ใต้รับผลประโยชน์อย่างมากปกติการก่อตั้งโรงรับจํานำ ผู้ประกอบการจำเป็นต้องได้รับอนุญาตจากหน่วยงานภาครัฐและต้องมีใบอนุญาตประกอบกิจการโรงรับจํานำ ซึ่งในปัจจุบัน ้ม่มีการออกใบอนุญาตให้แก่เอกชนแล้วแต่ร้านค้าทองคำ สามารถประกอบกิจการการรับจํานำโดยฝ้ฝ้ฝ้ต่อกฎหมายดังกล่าวอยู่ โดยรับจํานำทองคำโดยมีการฝาก แล้วมาไถ่ถอนทองคำ ซึ่งร้านค้าจะตั้งราคาทองคำไว้ต่ำมาก เมื่อผู้จํานำขาดการส่งดอกเบี้ย ร้านค้าสามารถยึดทองคำนั้นได้ทันที ทั้งนี้ รายได้จากการรับจํานำส่วนนี้ถือว่าเป็นการปล่อยเงินกู้นอกระบบขณะที่ไม่มีหน่วยงานภาครัฐกำกับดูแล ส่งผลให้การรับจํานำที่ เกิดขึ้นนั้นผิดกฎหมาย แต่ไม่ได้รับการดูแลจากรัฐ

จากสภาพปัญหาการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มธุรกิจการค้าทองคำที่กล่าวมาข้างต้น ประกอบกับปัจจุบันกฎหมายเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีน้ันมีหลายฉบับ รวมถึงยัง ้ม่มีการควบคุมการจัดเก็บที่ชัดเจน ตลอดจนการประกอบกิจการรับจํานำที่ ้ม่ได้รับอนุญาตซึ่งเป็นการคิดดอกเบี้ยเกินอัตรา อีกทั้งการซื้อขายทองคำนั้น ผู้บริโภค ้ม่สามารถทราบได้ว่าทองคำที่ซื้อนั้นเป็นทองคำที่มีคุณภาพหรือเป็นทองคำใหม่หรือไม่ ซึ่งขัดกับพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.2522 อันมีวัตถุประสงค์เพื่อ

คุ้มครองผู้บริโภคจากการถูกเอาเปรียบในการบริโภค จากการโฆษณา ฉลาก สัญลักษณ์หรือประเภทอื่น ๆ โดยการนำทองเก่ามาหลอมใหม่ก็ถือว่าเป็นหนึ่งในการหลอกลวงผู้บริโภคประเภทหนึ่ง จากการพิจารณาแล้ว ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจในการศึกษามาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษี การควบคุมการประกอบธุรกิจโรงรับจำนำและมาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการรับผิดชอบต่อผู้บริโภค ซึ่งในการศึกษานี้จะเป็นประโยชน์ต่อภาครัฐในการบริหารจัดการการจัดเก็บภาษีที่มีประสิทธิภาพ โดยการศึกษาหามาตรการใช้บังคับกฎหมายที่เหมาะสมกับการจัดเก็บภาษีในหมวดของธุรกิจร้านทอง รวมทั้งวิเคราะห์หามาตรการในการจัดการกับปัญหาทางกฎหมายในธุรกิจรับจำนำในร้านค้าทองคำรูปพรรณ เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาการบังคับใช้กฎหมายในเรื่องการจัดเก็บภาษี อีกทั้งยังเป็นการรักษาผลประโยชน์ให้กับผู้บริโภคและผู้ที่เกี่ยวข้องอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาในการจัดเก็บภาษีในหมวดการค้าทองคำ
2. เพื่อศึกษาความเป็นมา ทฤษฎีและวิวัฒนาการ เกี่ยวกับการ จัดเก็บภาษีใน หมวดของธุรกิจร้านค้าทองคำ ในประมวลกฎหมายรัชฎากร
3. เพื่อศึกษาการจัดเก็บภาษีในกา รประกอบธุรกิจร้านค้าทองคำ ตามกฎหมายไทยและต่างประเทศ
4. เพื่อวิเคราะห์ถึงปัญหาการจัดเก็บภาษีในหมวดของธุรกิจร้านทอง
5. เพื่อเสนอมาตรการทางกฎหมายที่เหมาะสมมาใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาการบังคับใช้กฎหมายในเรื่องการจัดเก็บภาษีในหมวดธุรกิจร้านค้าทองคำ

สมมติฐานของการศึกษา

กฎหมายที่เกี่ยวกับภาษีอากรของไทยในปัจจุบันมีอุปสรรคสำคัญ ในการใช้ บังคับ เนื่องจากมีกฎหมายเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีอากรหลายฉบับ ที่ทำให้ขาดเอกภาพ ในการดำเนินการ การศึกษาวิจัย โดยเฉพาะ ประมวลรัชฎากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษีในหมวดของธุรกิจค้าทองคำ รวมถึงธุรกิจการรับจำนำในร้านค้าทองคำ และการคุ้มครองผู้บริโภค ดังนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องศึกษาวิจัยเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขกฎหมายการจัดเก็บภาษีอากรในหมวด กิจการร้านค้าทองคำ ดังกล่าว

ขอบเขตของการศึกษา

กระบวนการและใช้วิธีวิจัยทางนิติศาสตร์โดยเน้นการศึกษาวิเคราะห์ถึงปัญหาข้อเท็จจริง และข้อกฎหมายเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีอากรของการประกอบธุรกิจ จกรคำทองคำ โดยเฉพาะด้านการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเมื่อมีการขายทองคำ ตามประมวลรัษฎากร และประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม ฉบับที่ 106 ประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม ฉบับที่ 117 พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ฉบับที่ 311 พ.ศ. 2540 พระราชบัญญัติโรงรับจำนำ พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.2522 ตลอดจนศึกษาถึงขั้นตอนในการปฏิบัติตามกฎหมายเพื่อเสียภาษีมูลค่าเพิ่มทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการบังคับใช้กฎหมายภาษีอากร

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการศึกษาจากเอกสารเป็นหลัก โดยศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลจากบทบัญญัติแห่งกฎหมายตามประมวลรัษฎากร พระราชบัญญัติ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ คำพิพากษาศาลฎีกาและหลักกฎหมายอื่น ๆ เช่น หนังสือ บทความ วิทยานิพนธ์ ผลงานวิจัย บทความที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ และนำมาศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบถึงความเป็นมา ความหมาย คำนิยามของภาษีของการประกอบธุรกิจการค้าทองคำ รวมทั้งศึกษาปัญหาการบังคับใช้กฎหมายของหน่วยงานของรัฐเพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำและปรับแก้กฎหมายที่เกี่ยวข้องที่เหมาะสมและเป็นธรรม ตามหลักของกฎหมายที่ดีในอนาคต อันได้แก่ ประมวลกฎหมายรัษฎากรในหมวดของภาษีธุรกิจเฉพาะในเรื่องฐานภาษีข้อที่ 3 ที่เริ่มใช้บังคับใน พ.ศ.2535 ประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม ฉบับที่ 106 ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม ฉบับที่ 117 พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ฉบับที่ 311 พ.ศ.2540 พระราชบัญญัติโรงรับจำนำ พ.ศ.2505 พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและการค้าของเก่า พ.ศ.2474 และพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.2522

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงสภาพและปัญหาในการจัดเก็บภาษี
2. ทำให้ทราบถึง ความเป็นมา ทฤษฎีและวิวัฒนาการ เกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีใน หมวดของธุรกิจร้านค้าทองคำ ในประมวลกฎหมายรัษฎากร
3. ทำให้ทราบถึง การจัดเก็บภาษีในการประกอบธุรกิจร้านค้าทองคำ ตามกฎหมายประมวลรัษฎากรไทยและต่างประเทศ

4. ทำให้ทราบถึงปัญหาการจัดเก็บภาษีในหมวดของรัฐกิจร้านค้าทอง
5. ทำให้ทราบถึงมาตรการทางกฎหมายที่เหมาะสมมาใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาการบังคับใช้กฎหมายในเรื่องการจัดเก็บภาษีในหมวดของรัฐกิจร้านค้าทองคำ

SPU CHONBURI